

MANIFEST

ZBOHATNUTÍ NÁRODA PRAGMATICKÁ VIZE

(DOKUMENT ZÁVAŽNÉHO OBSAHU)

JAN JÁNSKÝ

panthera onca
(bedlivý pozorovatel)

Tento manifest byl koncipován od roku 2008 a konečného provedení se mu dostalo r. 2009.

Do dnešních dnů zaznamenává jen „kosmetické úpravy“.

Ú V O D E M

S trochou nadsázky, tak už zase Češi bydlí pod mosty. Sice ne všichni, zatím. A pro ty, ostatní, co se tomu brání, se připravuje čas od času ale

bez ustání, spíše pravidelněji než pravidelně,

volební maškaráda

v tanečním roji masek všeho druhu, opačně zakrývajících

tváře Šašků, Švejků, Hurvínků a Spejblů, ale i podloudníků,

podvodníků, tunelářů, křišťálových kreatur, že už křišťálovější být ani

nemohou, a občas i slušných lidí, co za ty předchozí se stydí, kteří si

předsevzali národu pomoci než do bahna ho zavléci. A my ostatní,

zase ne všichni,

do toho mumraje jdeme s nadějí, že to bude lepší. Vnímáme tu

maškarádní rétoriku z médií

nahrazující prkna umělců, co znamenají svět.

Pozorujeme ty holoubky, vrány i havrany,

však neslyšíme svistot perutí a nevidíme orla let.

Cílem je, široké veřejnosti a její zdravé politické reprezentaci nastavit zrcadlo vývoje společnosti, a nabídnout pragmatické, jednoduché a zcela

jisté řešení v rovině

ekonomickopraktickém a politickém charakteru formou akademického podání

ZÁKLADEM VŠEHO NA ZEMI JE :

REFORMA SOUKROMÉHO SEKTORU

////////////////////////////////////

I.

POSELSTVÍ BUDOUCNOSTI / STATUS QUO ANTE BELUM

KE ZTRÁTĚ SUVERENITY EVROPSKÝCH NÁRODŮ A K SOUSTAVNÉ ELIMINACI PŮVODNÍHO EVROPSKÉHO ŽIVLU, DOCHÁZÍ PLÍŽIVĚ ZE VNITŘ STÁTŮ EVROPSKÉ UNIE A TO Z POZICE POLITICKO - MAFIÁNSKÉHO TUNELOVÁNÍ VLASTNÍCH POPULACÍ A JEJICH NÁRODNÍCH TRADIC. PŘÍČIN JE CELÁ PLEJÁDA POČÍNÁJE ŠPATNÝMI ŽIVOTNÍMI PODMÍNKAMI CELÝCH MAS VLASTNÍCH OBYVATEL, KTERÉ BY JINAK MOHLY VYGENEROVAT V ROHSÁHLOU STŘEDNÍ TŘÍDU, ZATÍM NEMAJÍCE ZÁZEMÍ ANI PODMÍNKY K VLASTNÍ ČINORODÉ PRÁCI A S TÍM I SPOJENÉ VĚDOMÍ, ŽE NĚCO TAKOVÉHO BY MOHLI DOKÁZAT. Z TOHO PRAMENÍ ÚBYTEK POPULACE, KTERÝ JE NAHRAZOVÁN. ZKRÁCENĚ, JDE O NOVODOBÉ STĚHOVÁNÍ NÁRODŮ A BLÍŽÍCÍ SE STŘET ETNIK. TO ALE BUDE SE DÍT VELKÝ PŘEDĚL. A CO NAŠE KRÁSNÁ, ROZMANITÁ VLAST? PŘIPADNE NAKONEC NĚKOMU JINÉMU? NEBO CHCEME, ABY SE OPAKOVALY HISTORICKÉ, DĚJINNÉ UDÁLOSTI? A NAŠI PŘEDKOVÉ O SVOBODU SVÉ VLASTI I SVOU VLASTNÍ TOLIK USILOVALI. A TA SOUČASNÁ ETNIKA? DŘÍVE TU SPÍŠE ŽÁDNÁ ANI NEBYLA. TA SE ZAČALA RODIT AŽ PO SKONČENÍ, ZATÍM POSLEDNÍ SVĚTOVÉ VÁLKY ZA PODPORY TEHDEJŠÍHO ZŘÍZENÍ, A OSTATNÍ BYLI, NA DNEŠNÍ POMĚRY, SPÍŠE JEN NAŠI SPOLUEVROPANÉ. NO, A SOUČASNÁ DOBA V TOM POKRAČUJE. KULTURU OBCÍ A MĚST ZAČÍNÁ OVLIVŇOVAT NĚKDO JINÝ. JAK JINAK TO SPRÁVNĚ VYSTIHNOUT?

VÍME, ŽE ZA VEŠKERÝM ÚSPĚCHEM STOJÍ PENÍZE, TEDY EKONOMIKA. KAŽDÝ BY JÍ RÁD BUDOVAL. NÁVRHY NA JEJÍ ŘEŠENÍ MAJÍ STÁLE JEN POVAHU SEKUNDÁRNÍ. PRIMÁRNÍM ŘEŠENÍM JE RADIKÁLNÍ MASÍVNÍ PODPORA A NABÁDÁNÍ K SOUKROMÉMU PODNIKÁNÍ JAKO ROZHODUJÍCÍMU PRORŮSTOVÉMU PROSTŘEDKU I PRŮSEČÍKU K ODSTRAŇOVÁNÍ NEZAMĚSTNANOSTI ZAPŘÍČIŇUJÍCÍ BÍDU, A VEDE K PROSPERITĚ NEJEN V ČESKU A V EVROPĚ, ALE I VE SVĚTĚ. LIDEM JE TŘEBA ŘÍCT : „ZAČNĚTE PODNIKAT“!

PRACOVAT NA ŽIVNOSTENSKÝ LIST, JE OHROMNÁ A OSVOBOZUJÍCÍ PŘÍLEŽITOST A NEMÁ NIC SPOLEČNÉHO S DO NAŠICH HLAV NATLUČENÝM, SMYŠLENÝM, FALEŠNÝM A PRECEDENTNĚ VYUŽÍVANÝM SCHWARZ SYSTÉMEM, POKUD NEPRACUJETE JAKO POKLADNÍ V MARKETU NEBO TOVÁRNĚ V MAJETKU ZAHRANIČNÍCH SPOLEČNOSTÍ. SAMOZŘEJMĚ, ŽE TI „NAHOŘE“ TO NEVĚDÍ, ŽE TOTO MAJÍ PREZENTOVAT - HLÁSAT DO SVĚTA A RADIKÁLNĚ TOMU NAPOMÁHAT, PROTOŽE UŽ DÁVNO, ČASTO I PO GENERACE, BYŤ NESOU JMÉNA KOVÁŘŮ, KOLÁŘŮ, ZÁMEČNÍKŮ A JINÝCH PROFESÍ, ŽIJÍ NA DRUHÉ STRANĚ ROZDĚLENÉ SPOLEČNOSTI, VE SKLENÍKOVÉM **PROSTŘEDÍ NAFOUKLÉ BUBLINY ZDEGENEROVANÉ NADSTAVBY, KTERÁ SE CHYSTÁ SPLASKNOUT. ONU NADSTAVBU NEJDE NIJAK SPOČÍTAT NAKOLIK SE JEŠTĚ POŘÁD RENTUJE TAK, ABY JÍ TA DRUHÁ ČÁST, KTERÁ VYTVÁŘÍ HMOTNÉ STATKY SE SVÝMI DOPROVODNÝMI SLUŽBAMI, JENŽ JSOU SOUČÁSTÍ PRODUKTU, JEŠTĚ DOKÁZALA UTÁHNOUT JAKO VLASTNÍ BŘEMENO. ONA, SROVNATELNÁ S PYRAMIDOU, NEMAJÍCÍ JIŽ DOSTATEČNĚ PEVNÉ ZÁKLADY, SE ZŘÍTÍ, STEJNĚ TAK, JAKO SE ZŘÍTILY, A TEDY ZANIKLY PŘEDCHOZÍ DÁVNÉ, BYŤ SLAVNÉ CIVILIZACE. NEJBLÍŽE JE NÁM PŘÍKLADEM TA STAROEGYPTSKÁ, JEJÍŽ KULT POSMRTNÉHO ŽIVOTA A VYTVÁŘENÍ MEGALOMANSKÝCH STAVEB, ZNIČIL TEHDEJŠÍ EKONOMIKU. ČEŠTÍ EGYPTOLOGOVÉ VÁM TO POTVRDÍ. DOHLÉDNUTELNÝ KONEC SOUČASNÉ EKONOMICKÉ KRIZE JE TAK ALE TŘEBA VYPUSTIT Z HLAVY BYŤ I „POMAZANÉ“, TA NEMŮŽE POMINOUT, KDYŽ NESTVŮRA V PODOBĚ JMENOVANÉ NADSTAVBY, LIDSTVO JAK BUJÍCÍ RAKOVINA STÁLE VÍCE A VÍCE VYŽÍRÁ, A NEOBNOVUJÍ SE ANI NOVĚ NEBUDUJÍ ZÁKLADNÍ FUNDAMENTY. MŮŽE SE TO I DOČASNĚ ZLEPŠIT, ALE SOUČASNÝ ZPŮSOB HOSPODAŘENÍ V EVROPĚ NENÍ UDRŽITELNÝ, A TO Z JEDNODUCHÉHO DŮVODU, KTERÝM JE STÁLE KLESAJÍCÍ PODÍL VLASTNÍCH, ETNICKY PŮVODNÍCH, MANUÁLNĚ PRACUJÍCÍCH OBČANŮ, KTERÍ MAJÍ NEBO LÉPE MĚLI, SVOU PRÁCI RÁDI.**

JE ČAS LIDÍ, NOVÉ AVANTGARDY, KTERÍ VÍ, CO JE SPRÁVNÉ,
PTEJTE SE JICH ! :

BYLI A JSOU TACÍ, JAKO TŘEBA, NA PRVNÍM MÍSTĚ PROF. MILAN ZELENÝ,
DOC. JIŘÍ VEČERNÍK, ROSTISLAV SENJUK, JIŘÍ VÍŠEK, MAREK ROMANCOV,
MIROSLAV PATRIK, PETR ROBEJŠEK, A JISTĚ DALŠÍ,

TAKTO OSVÍCENÍ

VEŠKERÉ BĀDÁNÍ V SOUČASNĚ POLITICKÉ EKONOMI A
DĚNÍ V EKONOMICE, JE VĚTŠINOU, A POUZE, ZASE AŽ NA
VÝJIMKY, JEN MANĚVROVÁNÍM S TECHNICKOU
DOKOLANOSTÍ, A VĚDOMÝ ČI NEVĚDOMÝ PODVOD. VŠICHNI,
CO JSOU U MOCI, A TI KOLEM NICH, NĀM VŠECHNO
PREGNANTNĚ VYSVĚTLÍ, NICMĚNĚ JEDNODUCHOSTI ŘEŠENÍ,
KTERÉ EXISTUJE, SE ANI ZDALEKA NEDOTKNOU, TO PROTO,
ŽE ŽĀDNĚ ŘEŠENÍ ANI NEZNAJÍ. „JE TO TAKOVEJ SOUČASNEJ,
MLADEJ, ZAVADILSKO - ŠTĚCHOVICKEJ URBANIZMUS“,
MARNĚ NEBO FALEŠNĚ HLEDÁNÍ POKLADŮ. JSME TOTIŽ
MISTŘI SVĚTA V MLUVENÍ, POKUD JDE O SKUTKY, UŽ JE TO
HORŠÍ. PŘESTO, V NAŠICH EVROPSKÝCH PODMÍNKÁCH, SE
EKONOMICKĀ KRIZE STĀVĀ PŘÍLEŽITOSTÍ, A TOHO JE TŘEBA
VYUŽÍT.

JE JISTĚ, ŽE SPOLEČENSKÉ SYSTĚMY V RŮZNÝCH
ČĀSTECH SVĚTA ROZHODUJÍ O OSUDECH LIDÍ, A TO DO
ZNAČNĚ MÍRY VŽDY, ALE ROZHODUJÍ TAKÉ HODNĚ
CHARAKTERY LIDÍ. TY JSOU DÍLČÍ VELIČINOU TOHO KTERÉHO
SYSTĚMU BYŤ JE ŠPATNÝ NEBO SEBE LEPŠÍ. POKUD SE
PODÍVÁME NA VROUCNOST A POHOSTINNOST OBYVATEL ZEMÍ
VE STĀVAJÍCÍCH SPOLEČENSTVECH, TAK JSOU TO PŘEDEVŠÍM
TI, CO JSOU JIMI DRCENI, SKORO NIC NEMAJÍCE A SAMI
POTŘEBNÍ POMOCI. V KONTEXTU TOHO SE DĀ ŘÍCT, ŽE JE SICE
MNOHO RŮZNĚ SCHOPNÝCH LIDÍ, ALE Z POHLEDU ŘEŠENÍ
CHODU LIDSTVA JSOU ZCELA NESCHOPNÍ. SILĀCKĀ GESTA
NEJRŮZNĚJŠÍCH LEADRŮ POLITICKĚHO DIVADLA JSOU STEJNĚ
TAK PRĀZDNĀ, JAKO JEJICH BUDOUCÍ SKUTKY POKUD
NEPOCHOPÍ A NEZAČNOU VYTVĀŘET GRANDIÓZNÍ
**PODMÍNKY PRO ROZVOJ PODNIKÁNÍ VŠEHO, TOHOTO
AKTU SCHOPNĚHO OBYVATELSTVA.** K POSUNU TÍMTO
SMĚREM DOJDE, AŽ VOLIČI SVÝMI VOLEBNÍMY HLASY
VYZDVIHNOU OSOBNOSTI, KTERÉ JIŽ NĚCO DOKĀZALY A
MOHOU SVĚ ZKUŠENOSTI V TĚTO ROVINĚ UPLATNIT.

V SOUČASNÉ SPOLEČNOSTI JE TO VŽDY A PŘEDEVŠÍM O TOM, ABY DOJNÁ KRÁVA, MYŠLENO HLAVNĚ BĚŽNÝ OBČAN, UVONIL SVÉ FIŇÁRY – BYLY MU VYRVÁNY VE PROSPĚCH RŮZNÝCH INSTITUCÍ, JAKO JSOU VŠELIJAKÉ AKADEMIE, PRO STÁTNÍ AGENTURY A ÚSTAVY, VELKÉ MNOŽSTVÍ ROZHODCŮ A EXEKUTORŮ VYRÁBĚJÍCÍCH NOVÉ BEZDOMOVCE, ENORMNÍ MNOŽSTVÍ PRÁVNÍKŮ VE VŠECH SVÉRÁCH SVÉ PŮSOBNOSTI, I KDYŽ SI NA SEBE VYDĚLAJÍ A TO Z DŮVODU ŠPATNÉHO LEGISLATIVNÍHO KLIMATU, POLITOLOGOVÉ, SOCIOLOGOVÉ, RŮZNÍ ANALYTICI, PSEUDOKULTURA, A TO SE ZDE NEUVÁDĚJÍ RŮZNÉ DALŠÍ STÁTNÍ INSTITUCE. A TI VŠICHNI, BYŤ VŽDY NĚJAK ZDŮVODNITELNÍ A POTŘEBNÍ, A S TÍM VŠÍM SPOJENÍ NEJRŮZNĚJŠÍ PODVODNÍCI RŮZNÉHO KALIBRU POČÍNAJE DROBNÝMI LICHVÁŘI A KONČE LICHVOU INSTITUCIONÁLNÍ NÁS, JAK LARVA LUMETKY, ZE VNITŘ VYŽÍRAJÍ. Z TOHO VŠEHO NAKONEC ČIŠÍ JEN DLUHOVÁ PAST, KTERÁ ČÍHÁ NA KAŽDÉHO Z NÁS, A STÁT, TEN MŮŽE SKORO ZA VŠECHNO. SPOLEČNOST V RÁMCI SOUČASNÉHO BĚHU UDÁLOSTÍ SE JEVÍ ANI NE TAK JAKO PROHNILÁ, SPÍŠE MOC ROZPLIZLÁ, A K TOMU JE VŠUDE MOC GRÁZLŮ – ODVOZENO OD LOUPEŽNÍKA A MORDÝŘE JOHANA GRASELA ZE SLAVONICKA, MALÝCH, CO OKRÁDAJÍ ŘETĚZOVĚ JEDNOTLIVCE, A VELKÝCH, CO OKRÁDAJÍ ANI NE TAK STÁT, SPÍŠE NÁROD, A S TÍM SPOJENÁ A VŽDY PŘÍTOMNÁ PSEUDOLOGIE – CHOROBNÝ SKLON KE LHANÍ.

DNES LIDÉ JIŽ POCIŤUJÍ HLUBOKOU NELIBOST A MNOZÍ FRUSTRACI Z NEPŘÍJEMNÝCH FAKTŮ, A JINÍ, PROTOŽE MAJÍ RŮZNOU DOBOVOU PAMĚŤ, SE PTAJÍ, V ČEMŽE BYLA PŘEDCHOZÍ DOBA LEPŠÍ? BYLA ZDÁNĹIVĚ KLIDNĚJŠÍ, S NASTAVENOU KONFIGURACÍ, KTERÁ SE MUSELA DODRŽET, A BYLO DOCELA BEZNADĚJNÉ SE JÍ PROTIVIT DOKUD NAD NÍ DRŽEL SVOJI PĚST VELKÝ BRATR. A NAVZDORY TOMU CO SE DĚLO A MOHLO DÍT, BYLA VYSOKÁ BEZPEČNOST BĚŽNÉHO OBČANSKÉHO ŽIVOTA. JEDEN SE NA ULICI NEBÁL DRUHÉHO, PROTOŽE VŠICHNI ŽILI V REGRESI RELATIVNĚ STEJNĚ. TOTO ZAJIŠŤOVAL STÁT SVOJÍ PREZENTACÍ, ROVNOSTÁŘSTVÍM, STRAŠENÍM, TEDY DŮSLEDNOU PREVENCÍ A REPRESÍ, KTERÝ OVŠEM SVÝM SYSTÉMEM „KRÁČEL KU ZDI“. TO JE OSTATNĚ NÁPLNÍ I DEMOKRATICKÉHO STÁTU, POKUD MOŽNO BEZ

ŠIKANY, LHANÍ A NEVHODNÝCH ZÁSAHŮ. PROTO JE TŘEBA ROZUMĚT PŘÁNÍ LIDÍ, I TOMU, ŽE SE JIM MOHLO DŘÍVE DAŘIT LÉPE. TEĎ PRÁVĚ NASTAL ČAS ZPROVOZNIŤ ODPALOVACÍ RAMPAU PRO TO, CO SE MUSÍ PLÁNOVAT INTEGRÁLNĚ A CO MÁ PŘIJÍD, KDYŽ KRACHU NECHCEME. TEDY MASÍVNÍ ROZVOJ SOUKROMÉHO SEKTORU ZALOŽENÉHO NA ZNOVU OBJEVENÝCH TRADICÍCH Z DOB NAŠICH PŘEDKŮ ZA RADIKÁLNÍ PODPORY STÁTU, BANK A EVROPSKÝCH INSTITUCÍ, ABY BYLA ZAJIŠTĚNA OPĚT RELATIVNÍ ROVNOST PLYNOUCÍ Z VYSOKÉ ŽIVOTNÍ ÚROVNĚ VŠECH OBYVATEL. ABY SE ROZEVÍRÁNÍ NŮŽEK ROZDÍLNOSTI PŘIBRZDIL, ZASTAVILO A POMALU SE ONY ZAČALY ZAVÍRAT, A S TÍM I SPOJENÁ BEZPEČNOST DENNÍHO, BĚŽNÉHO ŽIVOTA.

STÁLE HOVOŘÍ SE O POTŘEBĚ STRUKTURÁLNÍ REFORMY EKONOMIKY, ALE V TÉ STRUKTUŘE MUSÍ BÝT S KLADENÝM DŮRAZEM ZAMONTOVÁNA ZÁKLADNÍ SLOŽKA, KTEROU JE PRÁVĚ OBLAST ROZVOJE PODNIKÁNÍ, KTERÉ BUDE DOSTUPNÉ KAŽDÉMU OBČANOVĚ. ONO TOTIŽ PŘIPRAVIT A ZALOŽIT ŽIVNOST, FIRMIČKU, FIRMU, NENÍ ŽÁDNÁ JEDNODUCHÁ ZÁLEŽITOST. KDYŽ UŽ JE NĚCO TAKOVÉHO HOTOVO, VYHLÍŽÍ TO PŘIROZENĚ A JEDNODUŠE, JE TO ALE NOVÁ CESTA A HRDINSTVÍ TĚCH, CO SE JÍ VYDALI OBJEVOVAT A DOSLOVA SE JÍ OBĚTOVAT. JE TO JAKO SEMÍNKO, KTERÉ MUSÍ PADNOUT NA

ÚRODNOU PŮDU A DOSTÁVAT VLÁHU, KDYŽ ZAPUSTÍ KOŘÍNKY A VYŽENE STONEK, MUSÍ SE OŠETŘOVAT, DĚLAT MU MÍSTO NA SLUNCI A ODSTRAŇOVAT ŠKŮDCE. TAK JE TO S PODNIKÁNÍM. KDYŽ TĚMI SEMÍNKY OSEJEME POLE, VYROSTE LÁN A NASYTÍ HLADOVÉ, ODSTRANÍ NEZMĚŠTNANOST A POSTUPNĚ VYTVOŘÍ NEJMÉNĚ Z ČESKÝCH ZEMÍ RÁJ NA ZEMI. JE TU OBROVSKÝ PROSTOR K ROZVOJI VŠECH FOREM TURISMU A DOPROVODNÝCH, SOUVISEJÍCÍCH SLOŽEK, JAKO JE TŘEBA TAKÉ VYTVÁŘENÍ PODMÍNEK PRO BUDOVÁNÍ NEJRŮZNĚJŠÍCH TRHŮ, „MALÝCH TO TOVÁREN“, A POMÁHAT JIM ZÍSKÁVAT VLASTNÍ TRADICE A ZÁZEMÍ. MOHOU TO BÝT TRHY KVĚTINOVÉ, OVOCNÁŘSKÉ, VINAŘSKÉ I DEGUSTÉRSKÉ, ZELINÁŘSKÉ, UMĚLECKO-ŘEMESLNICKÉ, KULINÁŘSKÉ S OBČERSTVENÍM, SE SUVENÝRY, MÓDNÍHO ZBOŽÍ, I JINÉHO CHARAKTERU A

RAŽENÍ A DOHROMADY SPOLEČNÉ, POD STŘECHOU NEBO NA VOLNÉM PROSTRANSTVÍ, A TO TŘEBA KAŽDOU SOBOTU ČI NEDĚLI, V TĚŽE ČI SOUSEDNÍ OBCI NEBO MĚSTĚ. LIDÉ PODLE RŮZNOSTI REGIONŮ BY SE MOHLI OPĚT VĚNOVAT DŘÍVĚJŠÍM UMĚLECKÝM TRADICÍM KRAJKÁŘSTVÍ, PLETAŘSTVÍ, KROJAŘSTVÍ, KOVÁŘSTVÍ CHARAKTEREM KOVOTEPců I JINÉ UMĚLECKÉ VÝROBĚ. A PŘI TĚCHTO MALÝCH I VŠECH DALŠÍCH ŽIVNOSTECH PODPOROVANÝCH STÁTEM, SE STANEME TURISTICKOU DESTINACÍ A TURISMUS NAŠÍM „TĚŽKÝM PRŮMYSLEM“. VYBUDUJME TURISTICKOU INFRASTRUKTURU S OHROMUJÍCÍMI VÝHLEDY NA ČESKOU A MORAVSKOU KRAJINU S HOR, Z ÚDOLÍ, DO OBCÍ I DO VINIIC, KTERÉ ZAHRANIČNÍ TURISTÉ BUDOU OBDIVOVAT I ZÁVIDĚT A ZPĚT SE NAVRACET. VLADIMÍR ČECH SE SVÝM POŘADEM „S ČEchem PO ČECHÁCH“ MŮŽE BÝT INSPIRACÍ, A SÁM NA TO UPOZORŇUJE. JE TU JISTÁ NAČASOVANOST S MOŽNOSTÍ POSTOUPIT O STUPÍNEK VÝŠ A NEVŠÍMAT SI HLOUPÝCH HESEL, VYSÍLANÉHO TOHO OHŇOSTROJE NÁPADŮ A SLIBŮ, JAKO : „JE TŘEBA DÁT LIDEM PRÁCI“, KDYŽ KOMEDIANTI Z PANOPTIKA, CO JE DO ÉTERU VYTRUBUJÍ, UŽ NEŘÍKAJÍ JAK. JE NUTNO OTEVŘÍT DOKONALÝ PROSTOR INVENCI OBYVATEL, JINAK SE EKONOMIKA, O NÍŽ JE STÁLE ŘEČ, SAMA NEVYBUDUJE. DOBA SI VYBÍRÁ NÁS A DÁVÁ NÁM TAK PŘÍLEŽITOST. KAŽDÁ ZMĚNA SI ŽÁDÁ SVOJE OBĚTI. TAK SE SNAŽME, AŤ JSOU CO NEJMENŠÍ. ZKUSME BÝT SLUŠNÝMI LIDMI.

TEN, KDO TO POCHOPÍ A „VEZME DO RUKOU“, SE PŘÍMO MŮŽE STÁT PRVNÍM MINISTREM PRŮMYSLU A OBCHODU, PRÁCE A SOCIÁLNÍCH VĚCÍ PŘES CELOU ZEMĚKOULI.

JE PRAVDOU, ŽE KAŽDÝ OBČAN, TEDY KAŽDÝ ČLOVĚK, NEMÁ MOŽNOST SE VYDAT SOUKROMOU CESTOU OBŽIVY, ALE PODMÍNKY MUSÍ BÝT NASTAVENY TAK, ABY JICH MOHL PŘÍPADNĚ VYUŽÍT. ŽIVNOSTNÍCI A PODNIKATELÉ JSOU A TEPRVE BUDOU NOSNOU PÁTEŘÍ VŠECH STÁTNÍCH EKONOMIK. A JSOU TO PŘÁVĚ TI, KTERÍ POSTUPNĚ ZAJISTÍ SOBĚ I VĚTŠINĚ OSTATNÍCH PRÁCI! JSOU TO TAKÉ JEDINĚ ONI, KTERÍ NESOU NA SVÝCH BEDRECH VŠECHNA TA RIZIKA SPOJENÁ S BANKROTY A KONKURZY ČASTO I PODVODNÝMI.

JE TĚŽ NEZBYTNĚ TŘEBA JÍT BOHULIBOU CESTOU VÝCHOVY K RADOSTI Z DOBŘE VYKONANÉ RUKODĚLNÉ PRÁCE, KTERÉ JE TŘEBA SI VŽDY VÁŽIT A ODMÍTNOUT A VYMÝTIT JEDNOU PROVŽDY Z MÍNĚNÍ A UVAŽOVÁNÍ LIDÍ, ŽE ZA MANUÁLNÍ PRÁCI JE TŘEBA SE STYDĚT. NENÍ NAD TO, CO JE VYROBENO NEBO OPRAVENO POCTIVĚ A S PĚČÍ. VŽDYŤ ZÁKLADNÍ HODNOTOU LIDSTVÍ JE ZRUČNÁ, MANUÁLNÍ, MOZKEM ŘÍZENÁ PRÁCE S JEJÍŽ POMOCÍ SE ČLOVĚK UTVOŘIL A JEHO RUCI JSOU PŘÍMÝM VEDENÍM K SRDCI.

TAK JAKO POLITICI A JEJICH ANALYTICI (A ZA ČÍ PENÍZE?), TAK I MNOHÁ MÉDIA DOKÁŽÍ OBČAS DOSLOVA HLOUPĚ ŽVANIT O VŠEM MOŽNÉM A SVÝMI ZÁBĚRY I ZÁVĚRY VYTVÁŘEJÍ ČASTO NEBEZPEČNÉ PRECEDENTY, MOHOU TAKÉ ALESPŇ VHODNĚ A CÍLENĚ NABÁDAT OBČANY TŘEBA STYLEM NADŠENÝCH SOKOLŮ V DUCHU TYRŠOVA ODKAZU K UŠLECHTILOSTEM. A KDYŽ ZATÍM NEUMĚJÍ JEŠTĚ VYCHOVÁVAT, TAK ALESPŇ VEHEMENTNĚ PŘESVĚDČOVAT, MOMENTÁLNĚ TŘEBA TAKÉ K UZAVÍRÁNÍ PEVNÝCH MANŽELSKÝCH SVAZKŮ K ROZENÍ A VÝCHOVĚ DĚTÍ, A JAKO VE SPORTOVNÍ REKLAMĚ: „HRAJTE GOLF, ZMĚŇTE ŽIVOT“, TAK MOHOU POLITICI A MÉDIA PREZENTOVAT PODNIKÁNÍ. ŠKOLSTVÍ JE ŠPATNĚ NASTAVENO, KDYŽ TAKTO NEVYCHOVÁVÁ, TAK I K BUDOUCÍ PRACOVNÍ ČINNOSTI. MLADÍ LIDÉ POTŘEBUJÍ PRO SVŮJ RŮST, JEŠTĚ NAVÍC, VIDĚT Kladné vzory, kterých je zatím jako šafránu.

PRODLOUŽENÁ RUKA POLITICKO-MEDIÁLNÍHO RAMENE JDE DOBŘE DO PÁRU SE SVOJÍ REPRESIVNÍ SESTROU SVÍRAJÍCÍ A UPLATŇUJÍCÍ VEŠKEROU MOC, A OBĚ TAK MAJÍ VĚST NÁRODY A STÁTY K PROSPERITĚ. LIDÉ VE SPOLEČNOSTI POROSTOU SE SVÝM DOSAŽENÝM ÚSPĚCHEM, KDYŽ ALE POHYBOVAT SE JDE JEN V RELACÍCH MOŽNÉHO, DOBŘE NASTAVENÉHO PROGRAMU. JEN ZEMĚ SE ZAVEDENÝM ZDAŘILÝM A PŘESNÝM SYSTÉMEM, KTERÝ VYTVÁŘÍ VHODNÉ KLIMA PRO VEŠKEROU OBČANSKOU ČINNOST, KDE SE SPÍŠE USMĚRŇUJE NEŽ UMĚŘUJE, HLÍDÁ A TRESTÁ, ZÍSKAJÍ VYSOKOU ŽIVOTNÍ ÚROVEŇ. JINAK TO BUDE JEN SAMÝ „KKEKOS – CHAOS COUNTRY“, KDE SPOLEČNOST SE MOTÁ V KRUHU A ŽIVOT LIDÍ SE NEMĚNÍ. TAKOVÝM

ÚSPĚŠNÝM ZEMSKÝM ÚTVAREM MÁ BÝT NAŠE SJEDNOCENÁ EVROPA, POD VLAJKOU EVROPSKÉ UNIE, VOLENÝM PREZIDENTEM A VLASTNÍ, SILNOU VLÁDOU I PARLAMENTEM! METODA, O NÍŽ JE ZDE CELÉ POJEDNÁNÍ, JE PRŮZRAČNĚ JEDNODUCHÁ, STEJNĚ JAKO JSOU VŠECHNY NÁDHERNÉ VĚCI SNADNÉ. PŘECE VÍME, ŽE LIDSTVO SE VYVÍJÍ. A TADY SI POLOŽME OTÁZKU A HLEDEJME SPOLEČNĚ NA NÍ ODPOVĚĎ : KDOŽE JÍM DOKÁŽE POHNOUT K TOMU, ABY PODSTOUILO PROCES PROMĚNY, KDYŽ MY LIDÉ MÁME SKLON NEOPOUŠTĚT VYJETOU DRÁHU? A TAK, ŘIĎME SE ROZUMEM, CITEM A VROZENOU INTUICÍ A DÁVEJME HLAS TĚM, CO VĚDÍ A UMÍ. JAK BUDE PŘIBÝVAT TAKTO OSVÍCENÝCH, BUDE STÁLE VÍCE PENĚZ, A OSUDY LIDÍ SE ZAČNOU ZLEPŠOVAT.

„KDYŽ UŽ JE CESTA NALEZENA, VYPADÁ PAK PŘIROZENĚ, TEŽKO JE SI PŘEDSTAVIT ÚSILÍ TĚCH, KTEŘÍ SE JI VYDALI HLEDAT“ ....

II.

VIZE MASARYKOVY LINIE OBRODY

Motto : KAŽDÝ ČLOVĚK, AČ JSME SI PODOBNÍ, ŽIJE JINÝ ŽIVOT, ALE KAŽDÝ MÁ DOSTAT SVOU PŘÍLEŽITOST

Prolog : PO ROZPADU ČESKOSLOVENSKA BY BYLO JISTĚ PŘÁNÍM NAŠEHO PRVNÍHO PREZIDENTA T. G. MASARYKA NOVÉ USPOŘÁDÁNÍ STÁTU PODLE JEHO VNITŘNÍHO HISTORICKÉHO ČLENĚNÍ I HOSPODAŘENÍ

Preambule :

Český stát je současný největší vykořisťovatel nižší a střední třídy, každého živnostníka, malého až středního podnikatele, neboť nevytváří uspokojivé podmínky pro rozvoj podnikání, spíše je potlačuje jakož i dostatečně nepřiznává identitu obyvatel historické země Moravy.

Předchozí přední politici, především na postech prezidentů a premiérů, svými výstupy na veřejnosti při a po tzv. sametové revoluci a následně i v médiích, postupně zdiskreditovali fyzickou práci a řemesla tím, že nadneseně hovořili, jinými slovy preferovali manažerskou práci a jí předcházející vzdělání. Národní lidské zdroje, které vytváří hmatatelné hodnoty, tím směřovali k manažerské činnosti a k práci spíše u počítačů, a tak všemožně napomáhali k postupnému vymanévrování se mas českého

národa z pracovního procesu na bázi rukodělné práce byt' často vysoce odborné a vyžadující neskonalou zručnost často dědicí se po svých předcích, i důmysl, a jsou nahrazováni cizí pracovní silou často nekvalitní.

Lidé, kteří nám vládnou, a střídají se u moci, jsou především ti, kteří svýma vlastníma rukama nikdy nevytvořili žádné hodnoty, zajišťující jim vlastní obživu, ani neprošli cestou úspěšného živnostníka, malého a středního podnikatele a tedy nevědí nic o rozvoji a těžkostech, když se něco nového rodí. Většina z nich naprosto nechápe, že k něčemu takovému, aby země vzkvétala, dochází vždy zdola za podmínek vytvořených shora. To mohou jen lidé, kteří takovým procesem prošli, kteří vidí drobné výsledky či propady ve své činnosti za účasti podmínek nastavených státem, a jen takoví jsou schopni usilovat o narovnání těchto křivd a ukázat našim voličům novou cestu mezi stranami, kde žádná cesta zatím nevede.

Média sama jsou zpravidla poplatna prezentace státu, jeho vlád, politických reprezentací u moci nebo v opozici. Ústy renomovaných politologů, majících jistý přehled, nemají současní politici na scéně ani v rámci EU žádnou reálnou vizi, která by radikálně a zdařile odstraňovala chudobu miliónů lidí a nastolila vzestup ekonomické prosperity všech svých občanů a tím současně nabídla celému světu zrcadlící se příklad, jako ve vývoji současné, demokratické civilizace, nejstarší kontinent. Přes tuto skutečnost je tu řešení, a to cestou rychlého vývoje malého a středního podnikání. Stát, jako takový, se má pod správným vedením stát garantem, a dát občanům reálnou možnost, aby se mohli za jeho podpory, a za využití svých vlastních schopností, postarat v životě sami o sebe, a ti co to dokáží, vytvoří zpravidla nová pracovní místa pro další občany. Prostředky investované do samotného a masívního socializování, které přicházejí z větší části nazmar, má stát investovat do institutů a instrumentů vybudovaných na bázi pracovních úřadů pro vytváření podmínek pro zakládání živností, drobného a malého podnikání zpravidla malovýroby a služeb s reálným, potenciálním růstem až do podniků střední velikosti. To znamená uzákonit a vytvořit centra na úrovni okresů, měst, i větších, tzv. spádových obcí, a podle regionů v rámci ČR, vytvářet schema potřebných činností, a poskytovat tak svým občanům náhled a podporu k takové formě, ke které mají nejbližší svými schopnostmi a dovednostmi. To je též například o tom, aby kterýkoli občan, když začne jakoukoli činnost provozovat na základě živnostenského oprávnění, nemusel již záhy nato zaplatit drahé zdravotní a sociální pojištění, když ještě žádné prostředky nevytvořil. Takový živnostník, drobný začínající podnikatel, musí každou

vydělanou korunu investovat do provozu často na úkor potřeb vlastní rodiny, aby se zbytečně nezadlužil, když takové zavedení živnosti a její uvedení do povědomí potenciálních klientů trvá poměrně dlouhý čas. Tady má stát pomáhat místo socializování často velkého počtu lenochů a podvodníků a lidí, které pracovat nikdo nenaučil. Lidičky takového typu pak slyší na předvolební hesla stran, které toto preferují, a zmnožují tak jejich volební preference. Nutno dodat, že toto se děje zcela záměrně, ale doplácí na to především slabá a státem doslova ždímaná střední vrstva národa, ta, která se má stát jeho pilířem. Uvedené skutečnosti jsou jen drobným příkladem funkce státu a jeho podpory všem lidem, kteří by se chtěli postarat sami o sebe a s chutí realizovat své představy a něco vytvářet. To byla vize a krédo zakladatele našeho státu, státotvůrce Tatíčka národa, jak byl lidem nazýván T. G. Masaryk.

Instituty pro podnikání budou vyhodnocovat základní potřeby a vývoj začínajícího podnikatele či živnostníka a jejich prostřednictvím stát poskytne úlevy, odbornou pomoc, i nevratné půjčky a povinné odvody sám uhradí. Toto je nutné, neboť kapitál do začátků podnikání u běžného občana zpravidla chybí. To se bude dít za podpory a přísné kontroly příslušných institutů a po dobu stanovenou zákonem.

Je podvodem na lidech ze strany radikální levice, hovořit o kapitalismu v hanlivých intencích, neboť vznik tohoto pojmenování či výrazu je odvozen od kapitálu, se kterým se musí- a to denně- hospodařit na každé úrovni, ať je to jednotlivec, rodina, obec, město, okres, kraj, stát, a v neposlední řadě pak každý podnikající subjekt od živnostníka, malého a středního podnikatele až po velké společnosti. Jiná je oligarchie, imperialismus - globalizace.

Usilujme o realizaci MASARYKOVY LINIE OBRODY a vezměme tuto jednoduchou, zato však zcela pragmatickou VIZI, která přesně odpovídá myšlenkám T. G. M. o rozvoji národa a státu, za společnou věc, k níž chtějme podnítit i ostatní naše občany. Vyzvěme tak všechny, kteří nejsou spokojeni s nastavenými podmínkami, ať jsou zaměstnanci i nezaměstnaní, drobné živnostníky i malé a střední podnikatele, a pojďme usilovat o prosazení takového programu do parlamentních voleb ČR, v nichž půjde

O :

Integrální podporu pro zakládání a rozvoj drobného, malého a středního podnikání, které je jednou z rozhodujících alternativ záchrany ekonomiky, aby každý občan, který se touto strastiplnou cestou hodlá vydat, měl nastaveny čitelné a schůdné podmínky. To spatřujeme ve :

- 1) zlevnění práce z hlediska snížení odvodů na daních zaměstnanců
- 2) v odkladu dvou let úhrady sociálního a zdravotního pojištění u začínajících podnikajících subjektů za podpory státu
- 3) odklad povinné daně z příjmu za stejných podmínek u bodu 2), kde prokazatelně nebyl kapitál nebo se nutně investoval do rozvoje
- 4) finanční podpoře státu - nevratné půjčky na dobu pěti let samostatného vlastního, pracovního zabezpečení podnikajícího subjektu, dále jen jednotlivce
- 5) převedení částí objektů, často masivních nových staveb pracovních úřadů a jejich personálu do roviny institutů pro pomoc občanům při vstupu do podnikání - samostatného rozvoje osobností
- 6) zastavit pobídku zahraničnímu kapitálu, která se rovná zbytečným dotačním programům za nesčetné miliardy korun a nehorázným daňovým úlevám, přičemž ušetřené prostředky investovat do domácího rozvoje
- 7) usilovat o nové uspořádání našeho společného státu ve smyslu jeho historického pojetí, hospodaření, i názvosloví

Epilog : Motto, které nesly kampaňky
První republiky Československého státu, znělo:

„VÁŠ MAJETEK, SÍLA NÁRODA“
a tak to platí i dnes!

Náš slogan budiž, ať zní ve smyslu T. G. M. "Ach synku":

ZROZENI K VÍTĚZSTVÍ

Jedině vítězství je štěstí,
jedině vítězství se ctí, (hodnotí, uznává)

jedině vítězství je štěstí
jedině vítězství se skví,

jedině vítězství je štěstí,
jedině vítězství se ctí (čest)

jedině vítězství nás změní

Risk, preciznost, pokora, vítězný instinkt

A

jakákoliv reforma financí či zdravotnictví
nebo penzijní, není dobře možná bez předchozí

realizace zbohatnutí národa jako celku !!!

////////////////////////////////////

*

„Koncepti včetně prostředků realizace cíle duchovního usilování,

musí znát vůdce sám. V tomto je každý sám s Bohem.

A buď má a nebo nemá vedení.

Vize přichází jen z duchovní dimenze bytí a nemůže být okopírována“

Hermés Trismegistos
/Trojnásobně Veliký/

VAŽME SI VLASTNÍHO STÁTU ODKAZU T. G. M.

JEMUŽ ZŮSTAŇME VĚRNI

III.

HLAS LIDU, HLAS BOŽÍ ?

Není to až tak o tom, že by skupina lidí regionu či celý národ měli ten správný a neomylný názor, který by byl hlasem vyplývajícím z názvu. Toto esoterické pojetí vzlíná spontánně z lidu, a projevuje se z počátku nespokojeností a vznikem různých společenských zaměření transformujících až do extrémních politických stran nebo hnutí, které v tom či onom chtějí zjednat nápravu, pokud nedojde přímo k povstání. Permanentní snahou je prosadit se v parlamentním volebním systému a zavést pak vládu „silné ruky“, která se mimochodem už formuje v celé Evropě. Nejsou to už žádní tajtrdlíci, jako ti předešlí a okolo, je to jakýsi, zatím první stupeň, jestliže se to nezlepší. Ať se už bojí, mnozí politici, státní liknaví, liboví a samolibí úředníci, před novou formací. **Je třeba dodat, že názor většiny, ještě nemusí být názorem správným, tím nejlepším k řešení dané situace.**

Panstvo, jako takové, již od nepaměti bylo a je zcela odtrženo od života obyčejných občanů, které tak rádo takto, pro větší odlišení od sebe nazývá. A toto se děje nejen u nás, v Evropě, ale ve světě vůbec. V tento moment, když si toto uvědomíme, musíme pochopit, že takoví lidé zpravidla ani nemohou znát cestu k odstranění chudoby. Mohou mezi takovými být i tací, kteří by rádi pomohli, ale jen tak to nejde. Opravdovými a skutečnými vůdci, a nazvat to jinak nelze, mohou být jen ti, co prošli vším, kteří se obrazně dostali z temných údolí smrti až na samý vrchol, řekněme, své ekonomické soběstačnosti bez intrik a podvodů, a to ještě museli dostat do vínku ono poslání nebo ti, kteří vše bedlivě pozorují, studují a od takových se učí majíce intelektuální a vůdčí schopnosti. Že to nemohou být oni, co nás nevedou, co jen dokáží přesejpat peníze na položkách rozpočtu, dělat v něm škrty, rozdělovat, přidělovat, rozhodovat, co si kdo může dovolit, ale i vyhrožovat, zvyšovat daně všeho druhu, vysávat, tunelovat, šikanovat i vysmívat, a při tom mít vždy před volbami do zastupitelských orgánů plno vzletných i urážlivých řečí. Tito černokněžníci k rozvoji spíše nikdy nepřispěli a nepřispějí. Ne to nemohou být vskutku oni, už proto ne, že se narodili těm v panstvu již zakotveným nemajíce žádných praktických zkušeností, ale tvářícím se, že právě oni vyšli z lidu a za ním, že stojí. Sám Winston Churchill řekl: „lidé dnes nevolají chceme vůdce, ale dožadují se opatření“. To je však právě jádrem problému.

Chybějí-li vůdčí osobnosti s vlastní vizí danou shůry, zpravidla chybí parlamentní většina k prohlasování potřebných opatření. Víme dobře z dějin národů, co tací vůdcové dokázali negativního, jiní pozitivního. Od toho máme svobodný volební systém a parlamentní demokracii, které mají moc zavčas negativního vůdce odstavit i s jeho parlamentní kohortou, pozitivního vyzdvihnout. Vzpomeňme, také jsme měli svého vůdce s velkým „V“, jemuž vděčíme, a mimo nás i Slováci, že nežijeme v diskriminaci jiných národů. A místo, abychom toho bohorově využívali a ve štěstí se rozmnožovali, vymíráme. A proč asi? (Podotkněme však, že také z důvodu dopravní nehodovosti. A to je další aspekt).

Současná řešení v kontextu odstraňování ekonomické krize, je něco, jako klouzání a zmítání po hladině vody byť řádně zvrátněné, se svými propady či vysokými vlnovými hroty promítajícími se až do drtících stěn. Tímto průměrem lze naznačit, jak zde symbolicky pojmenované panstvo, řeší tuto situaci. Hladiny vod jsou rozbouřeny, ale to, co je pod a za nimi, a doslova až u dna, odkud se vzdouvají, tam už z nich nikdo nevidí. Zrovna tam je třeba začít konat. A ví se jak! Není to nic složitého. To se totiž musí začít, jak říkali naši předkové, od píky. Samozřejmě, ani oni s rozvojem společnosti nemohli pohnout, když byli perzekuováni panstvem, destruováni epidemiemi a válkami. Ale dnes to musí jít! Na těchto řádkách neleží myšlenka změny společnosti na systém, který už tady byl a neosvědčil se, jak by se mnozí mohli domnívat. Akorát se neví jak na to. **Ale ti, někteří, zatím bezejmění, co prošli vším, i ti, co se správně zamýšlejí nad tím, ti vědí co by pomohlo. Ti znají koncepci včetně prostředků realizace cíle, a buď nechtějí nebo si ji neuvědomují či neumějí ji razantně prezentovat. Problém spočívá povětšinou v tom, že se takoví lidé neradi předvádějí.** Ono totiž, jít s vlastní kůží na trh, jak se říkávalo, a proti zbytnělému panstvu, pasován do vůdčí pozice, to není jen tak jednoduché. A lidé dnes už ničemu a nikomu nevěří, a není se čemu divit. A navíc, nikdo z těch domnělých, co vědí, pomocnou ruku jaksi moc nenabízí, a když, tak tomu málokdo věnuje pozornost. Čím, že se to vše děje? Je to doslova uzavřený kruh přecházející s postupem generací do spirály. **Ti, co vědí, umějí, a jsou úspěšní, jaksi nemají času nazbyt a nikdo se jich neptá nebo jim nenaslouchá.** A tak se kolo dějin v tomto ohledu pomalu ale neustále bez větších pozitivních výsledků dál přetáčí. Na scéně dominují farizejové věnující se frazérství – prázdným, nabubřelým řečím, aby občan slyšel, viděl ale nakonec nic nevěděl a jim důvěřoval. Co k tomu dodat? Snad jen to, jak se často říká, že pravda bývá někde uprostřed všeho co se praví, ale tady to ani zdaleka tak neplatí.

Ono by chtělo leckoho jmenovat, kdo za čím stál, co navrhoval, a co bylo „díky“ jemu realizováno, myšleno samozřejmě již v té, tak zvané nové době. Ale nemusí se, stačí si vybavit příslušné asociace nebo pohovořit s pamětníky, zalistovat v análech, a zjistíme, že se semlelo spoustu věcí. **Dalo by se to nazvat obdobím tří králů, když druhý z nich, mimo jiné řekl, doslova jako v pohádce, „přijmeme zákon o vyrovnaném rozpočtu“, a třetí nato, „přijmeme schodkový“.** No, a tím schodkovým se ubíráme, a už dost dlouho, že jsou zadluženy celé další generace. **Může za to ten jeden, co to prosadil a tak nastartoval? Určitě ano, a hlavně ti, co to podpořili, tou cestou se vydali a jejím prostřednictvím získávají moc.** Jsou to ti, co mají obrazně řečeno černé svrchníky se širokými rukávy, s velkými kapsami a dobře sešitými podšívkami, aby zachytily many a vanoucí vítr. A ten první a druhý král? Dnes už jenom zírají, neboť takhle si to určitě nepředstavovali. Dlužno dodat, že si představovali či stále ještě představují jiné věci, ale to už patří do science-fiction. A tak pomalu dobíhá ona doba triumvirátu našich novodobých tří králů, kteří napáchali mnoho chyb, i majíce velké zásluhy. První z nich nás přivedl k demokracii, druhý k tržní ekonomice a odstranění východní zátěže, a třetí zastavil trojrozměrné rozkrádání. **Také jsme měli profilujícího se státníka přes všechny mu přisuzované a prezentované negace, kterému v patovém prostředí nebyl dán dostatečný prostor k jeho vůdčí roli. Pod jeho vedením došlo poprvé k jistému uvolnění okovů malých, podnikajících subjektů. Na scéně ho uštvali, když musel čelit zákeřným, ze všech stran, nevybíravým útokům, které nakonec neustál. Občané to mají uloženo v podvědomí, a mnozí se od takových odvrací.**

Jistě chcete říci, když už byla řeč o těch rukávech, vypravěči, tak teď vysyp, jak teda dál, když nás napínáš, že je to tak jednoduché! **Pravda, v jednoduchosti spočívají ta nejlepší řešení. Odpověď je nasnadě. Je to, zase jen v malém a středním podnikání, které je synonymem různých názvů v dějinách a životě lidstva, a bylo od pradávna, kde úsilí a konání je obětí a odměnou za oběť je budoucí štěstí. Lidé se museli starat sami o sebe, nikdo jiný to za ně neudělal. Určitě ne stát. Ten je vždy jen perzekuoval, vysával a epidemie a války destruktivně likvidovali.** A když spějem vstříc radikálním reformám, třeba zdravotní nebo důchodové s predikcí na desetiletí, a sami si to zaplatíme, tak si řekněme, budeme se starat sami o sebe, a stát, ať zařídí, aby byly pro to vytvořeny podmínky. Stát, jeho vládcí, se musí naučit pečovat o své

ovečky, ty rohaté i bez rohů, systematicky eliminovat i ničit vlčí smečky ať se skrývají třeba v soudcovském taláru bastardi lehkomyšlného života nebo v jiných osobách státních úředníků, pod pláštíkem politických stran či jiných organizací a jinak se skrývajících gangů. A věřte, ono to půjde. Samozřejmě, ne všichni se sami zaměstnáme, někteří musejí být námezdními silami – tradičně pracovníci na mzdu, jiní nádeníci – hledající a nalézající práci na určité dny. Ale řekněme si, my jimi nebudem.

Máme krásnou vlast s nádhernými pohledy do krajiny třeba ze sedla jízdního kola, když ne koně, a tuto podívanou můžeme nabídnout všem. Stačí, vybudovat a označit stezky, které nemusí být vždy jen „betonové“, vždyť pohyb a svoboda na kole je nenahraditelnou formou, jak uvolnit i posílit naše smysly, svaly, a turismus i byznys může začít. Přes to, že to vypadá tak jednoduše jen to uchopit, je to cesta na delší trať. Je třeba k tomu přizpůsobit veškerou legislativu a logistiku pro potřebnou věc. A pak si řekneme, že pojedeme na vyjížďku místo pěšky, o víkend, i na dovolenou, tak i na naše pozvání přátelé zpoza našich hranic.

Politici, reprezentující zde řečené panstvo, by měli pochytit onu vizi, že malé podnikání transformující i do vyšších pater, je fenomén z kategorie sylogizmu nedozírného významu, na nějž je třeba klást imperativ, jehož výsledkem se postupně odstraní nezaměstnanost, nutně zpravidla utuží rodinné vazby a podpoří rozvoj české populace i evropských národů, kde situace je též nanejvýš alarmující.

– Je čas lidí, nové avantgardy, kteří ví co je správné, ptejte se jich! -

NADSTAVBA SPOLEČNOSTI

Nad tvrdou realitou, v podstatě celé planety, se vznáší stále hustší mlha v podobě **n a d s t a v b y s p o l e č n o s t i** lidí, kteří na ní žijí. Tahle **nadstavba je úžasná věc a také velký a stále více vleklý moloch, který roste geometrickou řadou. Lidé nadstavby, a to snad všichni, přeceňují svoji práci nad prací jiných, přičemž i podceňují moudrost a tvorbu předešlých generací, toho, co se vytvářelo v dlouhodobých vývojových procesech, na jejichž základech dnes všechno stojí. Situace v současné době je navíc ještě taková, že v občanském životě, a zase až na výjimky, jeden druhého pomlouvá, nikdo nikoho neuznává a nikdo si nikoho neváží. Každý, kdo otevře svůj komunikační prostředek, který vlastní od narození, si myslí, že má vždycky pravdu nebo pravdu jen předstírá.**

Do nadstavby společnosti, a tomuto údaji se nevyhneme nebo pro něj zvolme jiný termín, patří dnes už téměř vše, i to, co se řadí do výrobního procesu tvořícího hmotné statky a doprovodné služby, které jsou součástí produktu, pokud se nejedná o základní proces výroby potravin a pitné vody, její rezervace včetně technologie a potřebných strojů, zařízení, budov, obsluhy a příslušné infrastruktury. Ještě je třeba dodat, že ta část citované nadstavby, za jejíž produkt je ochoten občan zaplatit a není z veřejných prostředků nějak dotována, je v současné době vývoje lidstva také produktem veskrze potřebným. Službu poskytují také politici a státní úředníci na všech stupních. Ano, to je také služba, ale je to služba spíše státu, než svému lidu, který jej drží v hrsti a také s ním manipuluje. A státní úředníci, ti se jako sloužící lidu už vůbec necítí. Šlechta mu říkala třetí stav a panstvem v socialismu byl víceméně zahrnován do terciární sféry, sloužící jemu. Čím je panstvo na vyšším postu, tím spíše se cítí být něčím víc než běžný, u nich obyčejný, myšleno jednoduchý, hloupý občan.

Něco se do nadstavby řadí do popředí více, bez čeho bychom se obešli, něco méně, bez čeho se neobejdeme. Třeba vojenství, armáda. Nepůjde to bez ní, i kdyby se to leckomu mohlo zdát nebo takový kosmický program našeho času, může se někomu jevit jako nepotřebný. Ten je obrovským dílem zahrnut v nadstavbě a spotřebuje nevídané fiskální prostředky. Historicky je srovnatelný s tehdejšími možnostmi lidstva při megalomanských stavbách pyramid například ve Starém Egyptě. Dnešní kosmický program je ale pro lidstvo potřebný, posouvá jej dál a má vést k jeho záchraně. Společnost ho musí utáhnout jako své gigantické břemeno. Běžnou nutností je pak budování infrastruktury různého typu, jako je výstavba silnic, dálnic, energetická i jiná propojení. Jsou tu ale i další břemena, která by mohla zeštíhlit a jiná zmizet. Těžko zde vystihnout a popsat, která to jsou. Každý se může zamyslet sám, kam plynou, už ne mnohých, těžce vydělané peníze, když soukromý sektor živností, malých a středně velkých podniků není v rozkvětu.

- Do nadstavby, dnes již nepřiměřeně narostlé k výrobním kapacitám, dále patří i různě neefektivně investované státní nebo firemní finanční prostředky, vytěžené z občanů, jako například na volební kampaně, investice do nevýhodných programů a pronájmů, ale také do korupčních, a jiných neprůhledných akcí, za nimiž stojícím lidem kouká povětšinou z nohavic stát. Jaksi z pohledu církevního, nekřesťanské peníze. To proto, že veškerý státní majetek ve správě státu, je hříšný! Lakonicky řečeno: Reprezentantem nadstavby je stát! A dodejme však, že jako jediný její přestavitel, přesto musí být

Tak si dnes už „milá“ nadstavba žije vlastním, homérovským životem Olympu, zabývá se sama s sebou, fandí si, hraje, tancuje a tleská. Ona vznáší se jak mlha nad Zemí, kořínků již mnoho nemá, posledních pozbývá, je veselé nálady, a stále dál si nechává létat pečené holuby ... A než dojde k jejímu zániku, kdy potopí se jak Titanic, na němž se také do poslední chvíle tančilo, bude to ve státním útvaru o dvou matematických množinách, z nichž ta velká, geometricky přerostlá, bude tu malou s klackama držet při skutečné práci, aby všichni nezašli. Nakonec se však jak mlha rozplyne, to popravdě už po nějakém třesku. No, a to už tady budou vegetovat nové, nás v Evropě střídající početné kultury, v hrubém pohledu dělicí se na východní a jižní. A sarkasticky, co myslíte, která z nich bude pro zbytek Evropanů výhodnější? Nebo, proč asi tolik lékařů vstupuje do politického života a tam buduje svoji kariéru? Nevíte? Protože zjistili, že felčarína je občas o tvrdé, zodpovědné a nepřiliš vonící práci, která se včera, dnes a ještě zítra v socialismu necení. Někteří mají i máslo na hlavě a omakem se ujišťují, že tomu tak není. Nebuďte bláhoví, vy takoví, to máslo je přece virtuální.

No, a jak to bude s tou dominancí nových kultur? Budou to ty ze zemí středního a dálného východu, které jsou podnikavé, k námezdnictví s odporem se uchylující jen z nouze, a které si tady nikoho vydržovat už nebudou. Pro zbytek vymírajících námezdních Evropanů budou výhodnější.

VYPRAHLOST PODNIKÁNÍ

Obce = vesnice, jsou již vyprahlé po stopách podnikání, a často z nich už číší bída. A jaký byl všude zájem o soukromou činnost, když se minulá doba zřítla. To byla slyšet kladívečka jak se všude kutaly živnosti. Proč tehdejší mocipáni to zavčas nezachytli a radikálně nepodpořili? To se mnozí starali především o sebe, o svoje majetky, a jen k nám tahali a nadále tahají, jak se dneska říká investice, tedy cizí kapitál často spekulativní, který je třeba omezovat a s ním i celou řadu podvodníků, když, jak jsme neblaze zjistili, měli a máme vlastních dost. Banky půjčovaly peníze především takovým, kdežto začínající živnostníci a malí podnikatelé nedostali ani brk. **Dnes už pomalu nikoho ani nenapadne, že by se měl nechat spoutat živností při nenastavených podmínkách, s**

vysokými daněmi především na pracovní sílu, kterou si, řekněme malí podnikatelé nemohou jen tak dovolit. Občané se stále více uchylují k závislé činnosti, kde zažívají často šikanu, přesto je to pro ně v současné době jistější volba než soukromá činnost. Řemesla jsou zprofanovaná, a tak mnozí, drobní živnostníci pro strašné životní podmínky, rovnající se k přikování k živnosti, pomalu končí a z Česka se tak postupně vytrácí základní obraz flexibilního hospodaření. Pravda, že je opět snaha u řady občanů, a to spíše ze zoufalství, že nemohou najít práci než z chuti do podnikání, začít si otevírat různou hostinskou činnost a sem tam něco i jiného, za pomoci vlastní pracovní síly, aby doslova přežili. Takhle je to vsoučasné době s tím podnikáním, přesto je to cesta správným směrem.

Pro vysoké náklady a drsné zákonné podmínky nikoho většinou nelze v malé živnosti zaměstnat, a nejhorší je na tom ještě to, že pomalu už nikdo praktického nic neumí, a jak se zdá, o to ani moc nestojí. Jinými, a těmi správnými slovy: nikomu se dnes už ani dělat nechce. A kdo za to může?. No samozřejmě, že zase jenom stát. Terminologií populací časů minulých, v době kypění a rozkvětu řemesel: „jsou tu a budou jen samí vyštudovaný nemakačenkové“.

- ve středověku poddaný lid musel odvádět „desátky“, dnes jsou to spíše „padesátky“. To se to potom přerozděluje, rozdává a rozkrádá, když je z čeho a zatím ještě z koho, peníze vyždímat
- **importujeme pracovní sílu protože je levná, když jinak práce je u nás příliš drahá na vysoké odvody z ní. Ať si páni říkají, že jsou srovnatelné s ostatními státy Evropy. Tam je situace zrovna taková, jenže jiné příjmy. Jedná se ale především o jisté stěhování národů za systematické státní podpory etnik, která jsou do Česka, ještě stále zvaná. A navíc je nepochopitelné, v době expanze internetu, kdy se dá najít kdekoli cokoli, aby ještě existovaly pracovní agentury, často vyděračské, a suplovaly stávající úřady práce. To potom se nelze divit, že se s tím lidé nechtějí smířit**

CESTA REFORMEM

Reforma veřejných financí v myslích některých, rádoby osvícených ekonomů a politiků, se vznáší jako svatozář nad jejich hlavami, ale jen z ní možný úder blesku do rozbřesku v hlavách, může něco nastartovat k pohybu správným směrem. Zatím je to jen spíše o vznášející se mlze nad rybníkem a kvákajících žabách. Pravda, je třeba říct, že už nová, formující se síla v podobě „silné ruky“, zde takzvaného prvního stupně, už alespoň

vrcholy oné nadstavby válcuje a utrácení redukuje. Konečně je tu, po čem všichni volali a teď se toho děsí. Když se ale mají dělat reformy, musí být napřed nastaveny regule vedoucí k rozvoji, aby se pak mohly uskutečňovat. Ovšem v rozhodujících životních situacích, když se má něco rozhodnout a realizovat, a to i v oblasti politického života, se projeví skutečné osobnosti a opačně zbabělci, a to bez ohledu společenského postavení. V nevypjatých, se schopnosti či neschopnosti lidí neodhalí, a ani sami aktéři takových situací je do té doby nepoznali. Někdy to hraničí u mnohých s hrdinstvím, u jiných v nečase až s debilizmem. Na ty, co vzali do rukou prapor a otevřeli novou cestu vývoje, je samozřejmě česky řečeno, nově po krakenovsky, vždy kydáno. Konspirativní teorie se šíří vysokou rychlostí až všichni mají strach, a milovníci konspirací si přijdou na své. Následné tsunami smete protagonisty a novinářské kachny, mající dlouhé prsty, se mohou radovat. Ale komu a čemu to poslouží?

A znovu je důležité si připomenout odkazy předků. Vždy závisel rozvoj národů a států zpravidla na pracovní vynalézavosti řemeslníků a lidí pracujících ve službách. Dějinným příkladem za mnohé, může být Robert Bosch (1861 – 1942), který před více jak sto lety založil ve Stuttgartu svoji firmu, kde zaměstnával jednoho pracovníka a poslíčka, a postupně vybudoval koncern s 200000 zaměstnanci, když vynalezl a nechal patentovat „docela malou“ zapalovací svíčku pro benzinové motory. V našich podmínkách pak fenomén Tomáš Baťa, jeho bratr Jan, a jejich následovníci. V takovéto historii je příkladů bezpočet. Nebyli to ve svých začátcích žádní manažeři s prezíravým nadhledem, jako ti dnešní páskové v obleku s pintou kolem krku a svižným krokem, než se stali podle dřívějších měřítek váženými, a později „zas dle vůle lidu“, prašivými továrníky. Proč zdejší mocipáni nepodpoří malovýrobu a služby tím, aby zlevnili náklady na pracovní sílu malých firem, když živnostníci a malí podnikatelé nemají povětšinou možnost nikoho zaměstnávat, a musí tak do úpadu otročit. Budou tady u nás v příštích desetiletích pracovat jen cizinci, novodobí otroci nebo po starořímsku plebejci, a nás obsluhovat, ale také postupně eliminovat? Dnes nás různí a mnozí z nich využívají, někde vytlačují, jednotlivě i ubližují, a místama už i ovládají. Především za asistence, veřejných médií, byla znevážena lidská fyzická práce, a lidé tak přestávají jevit zájem o učební obory pro své děti. A mládež, ta sama vidí a slyší co jiných, mnohých a dobře zazobaných defraudantů, lumpů, často i hlupáků, většinou ve firmách v majetku státu a státních službách a hazardu, si krásně žije a ostatním se jen vysmívá. Tak proč by se učila řemeslům? A zde je další aspekt nutně související se základní reformou.

DEMOGRAFICKÝ POHLED

Praví se, že vzdělání, zejména vysokoškolské, je jedině možné pro rozvoj společnosti a lidstva vůbec, což popřít nelze, je ale také jejím postupným hrobařem. Je tady umělá, až tvrdošíjná snaha studovat bez přirozené selekce. Není nadále možné donekonečna se zaměřovat na studia manažerů nakonec bez uplatnění. Na školy zejména vysoké, chodili dříve jen mimořádně nadaní žáci, které někdo doporučil a jiný třeba podpořil a potřeboval. Dnes masově získávané vysokoškolské vzdělání se spolupodílí na degeneraci obyvatelstva, a to ještě navíc mnozí studenti a noví absolventi jej často pošetile, považují za vstup do lehkomyšlného života nicnedělání. A je tomu tak, už přes půl století. Nepřímo z tohoto důvodu, a již po generace, dochází k zániku rodinného života a tak významu rodiny ve společnosti. Na tom se ruku v ruce podílí špatná legislativa a status rodiny se stává jejím rukojmím. Lidé ztrácejí postupně pouto k „rodné hroudě.“ Nadstavba společnosti chrlí každý rok masy absolventů vysokých škol bez mála bez uplatnění. Co je například takových právníků bez zkušeností, již ale vykonávajících praxi, kteří navíc, při bližším pohledu a poslechu nemají řádné nebo žádné právní vědomí, vlastnost bez níž nelze úspěšně poslati právníka vykonávat. A tak to je i v jiných oblastech působení takovéto armády vzdělanců.

Upadá zájem o běžný rodinný život, výchovu dětí a společnost stárne. Proč asi? Odpradávná byl venkov zásobárnou pracujících lidí v průmyslu ve městech, když odcházeli ti, co na venkově v rodinách už nenacházeli uplatnění. Rodiny byly početné a mohly si to dovolit z hlediska pracovní síly vlastního hospodářství, které posléze živilo i rodiče na vejminku. Proč se venkov na jedné straně vybydluje, aby na druhé se tam stěhovala „smetánka“ do luxusních domů, která pracovnímu rozvoji nic nepřinese? Námitka lepšího a lehčího života ve městech? I to je důvodem. Ale dnes by lidé odcházet nemuseli.

Proč by se na venkově opět nemohlo uvažovat o samostatné vlastní obživě s podílem rodiny za pomoci státu a bank na vlastních živnostech? Rodina má mít vlastní hospodářství - živnost, ze které se dá vyžít. Má mít plno dětí, které postupně zastanou práci, má nabídnout mimo rozsáhlé zemědělské výroby a sportovního chovu koní, také různé služby v ubytování, stravování – penziony, bufety, restaurace, cukrářské výroby a pekárny s prodejnou a různé opravy. Rozmáhá se přece turismus. Mohou vytvářet různé i jiné obchody a dílny jako třeba truhlářské, obuvnické,

tesařské či jiného tautonyma, stavební firmy, cyklistické a pneu servisy, sklady a prodej stavebnin, obslužnou dopravní infrastrukturu klasickou nebo turistického charakteru, fit centra pro pohybovou relaxaci a podobně. Do něčeho takového, a daleko ve větším měřítku než se děje se pustit, potřebuje nadšení a vůli pro nezbytnou dobu se odsoudit na „galeje“. A politici, stát aniž by je nějak podpořil, že je hned zdaní? Takhle to nepůjde, ba ne. Smyslem státu je přece napomáhat kde je to třeba, vychovávat lidi k práci, vybízet, nabádat a vytvářet všestranné podmínky k úspěšné samostatné činnosti, až po a pro ty nejchudší. A na studie, tedy vysokoškolské, se bude chodit na doporučení, a jen ti nadaní a pro rozvoj potřební, co mají předpoklady, aby se popřípadě vrátili a rodinné tradice posunuli někam dál. A ty studie jim uhradí ten, kdo je vyslal, ať je to rodina, firma, obec, region a v neposlední řadě i stát prostřednictvím stipendií, a ne, že se budou jen stávat námezdní pracovní silou velkých zahraničních firem. Venkov má být opět po vzoru našich předků, líhni obyvatelstva, má opět nastolit svůj klidný a rozvážný vesnický styl, jako tomu vždycky bylo a ne, aby docházelo k jeho vybydlování. Lidé dnes už ani neví, že by se mohli mít mnohem lépe, že by mohli budovat svoje panství na bázi nejrůznějších profesí. To jim vytloukl z hlav socializmus jako instrument pro znásilňování, bezbřehé plýtvání, nepodnikání, vydržování si svých elit a přesouvání kapitálu od těch, co vytvořili produkt někam, kde se vytvořilo málo nebo nic. V tomto procesu, svým způsobem, pokračují víceméně i současné vlády a konfigurace parlamentu. Oni lidé dnes už většinou ani nechtějí sami něco vytvářet, učí je manuálně nepracovat, nemít děti, a tak se to děje i v celé Evropě, ale i jinde. Jen se zamyslete, jak zdrcující je to pravda, až v zádech vás odpovědných musí z toho zamrazit. Současní mnozí politici se pohybují ve skleníkovém efektu reality a nevědí o potřebě doslova reformovat podmínky a to plošně pro soukromé malé a střední podnikání. Oni si myslí, že je pro to uděláno dost, ale zdaleka tomu tak není. Stačí si to jen zkusit. To se totiž také často pozná, jak chutná neúspěch. A co takový Zákoník práce? Ten má být jen dobrou předlohou a ne zákonným prostředkem k uzavírání pracovních smluv vyplývajících už z jiných předpisů. Je to právě on, který zapříčiňuje komplikace mezi zaměstnavateli a zaměstnanci v různých svých ustanoveních. Jak například malá živnost, firmička, malá firma, která zaměstnává, řekněme pár zaměstnanců v trvalém pracovním poměru a hrozí jí bankrot, má ze zákona vyplatit např. trojnásobek platu, který pobírali, když žádné prostředky už nemá. Tak toto jí dorazí. Ať to vyplatí stát, když to nechal

zahrnout do svého zákona nebo ať platí ZP pouze pro státní zaměstnance, když je tak bohatý. Nelze se proto divit, že se pracovní smlouvy uzavírají tak často jen na dobu určitou. Pracovní smlouva je přece aktem dvou rovnoprávných subjektů, které do ní mohou vložit cokoliv a potvrdit svými podpisy, když se dohodnou. A nebojte se, když je co nabídnout a druhá strana má takové potřeby, smlouva bude realizována. Nebo taková minimální mzda a její zvyšování. Tady zdaleka ani tak nejde o zaměstnance, aby si polepšili, ale aby živnostníci a malí podnikatelé, odvedli do státního rozpočtu zase vyšší daně ve formě zdravotního a sociálního pojištění. Tak to vždy ve skutečnosti je. Z této mzdy se pak odvíjí výpočty pro osoby samostatně výdělečně činné, jak jsou panstvem nazývány, a ti čekají, až jim po takovémto zvýšení přijde nový, vyšší výměr, který ty začínající doslova dusí. A levicové strany, odborové bossové „a nová, tentokrát nebezpečná forma kubizmu“, o to nadále usilují. Stát je spíše od toho, aby v demokracii metodicky pomáhal, redukoval, eliminoval a také usměrňoval kapitalismus tam, kde přechází v oligarchii.

Hovoří se také o vyšší progresivní dani z příjmů obyvatelstva. I to je řešení. Spoustu lidí má totiž často takové příjmy ze státní nebo bankovní závislé, jmenované či volené a jiné činnosti, aniž by si je zasloužili. Proč ten, kdo vám vymění záchodovou mísu a dost se při tom zalopotí, by měl dostat almužnu, když jinej na svém pracovním postu si vypije oblíbenou kávičku, aby občerstven, mohl popřípadě vytvářet další nesmysly, a za tu dobu, která uběhla, má větší příjem než onen instalatér. Zapomeňte na prezentovanou a smyšlenou kauzu v zahraničních médiích : „Strach z polského instalatéra, který jiné připraví o práci!“ Kdepak, takhle to vážení nebude. To totiž časem dopadne tak, že si koupíte mísu WC po internetu, kde tak rádi nakupujete, a budete si jí montovat sami. Že to neumíte? To bude vaše chyba. Žádní řemeslníci, podle vás ti hloupí, nebudou. Stavební firmy se zahraničními dělníky ano, ale ty vám drobnou zakázku nevezmou. Jen se připravujte! Asi budete chodit na kanál nebo platit víc jak u zubaře. Jen počkejte. Nepřijde to hned, „buďte klidní“, ale nastartované to už je, a takovéto dnes již uvolnění přeshraničních služeb a práce napovídá, že již v rámci EU pomalu dochází opravdových řemeslníků.

Je také zarážející až absurdní, jak ekonomové vypočítávají stárnutí obyvatelstva, a jak nebude na důchody. (Á propos, když mají občané odcházet do důchodu později, musí být pro to vytvořeny podmínky). A média, aby se zavděčila, zas vyhrabala ze slovníku socialismu nebezpečný precedent o přestárlých spoluobčanech, které navíc dokumentuje. Vždyť

mezi lidmi jsou přece nebetyčné rozdíly a to bez rozdílu věku. Je spíše potřeba začít makat, a na všem, a na všech úrovních. A po staročesku, a pořád to platí „Dej se do toho a půl je hotovo“. „Kdo ale dokáže lidstvem pohnout k tomu, aby podstoupilo proces proměny, když my lidé máme sklon neopouštět onu, již zmiňovanou vyjetou dráhu? A, kdože jsou ti, co ty koleje spravují, a kdeže jsou mezi námi ti moudří? Politikům vzkažme : „bud'te obezřetní, probud'te se, prohlédněte, zvedněte kotvy a nenechte se ušlapat! Vaše rozhodnutí mění svět. Když jste důslední dějí se velké věci“. To je poselství jim, i nám všem! A studentům : „vydržte, záhy budete dospělí bez ohledu, že je vám třeba dvacetpět. Nebud'te smutní a nepanikařte, že nemáte žádnou perspektivu nebo, že nedostanete práci. Bude jí dost, bude záležet jen na vás jak se postavíte ke své samostatné činnosti, a stát se postará abyste měli světlou budoucnost. Řemeslo bude mít zase zlaté dno než nic často nepředstavující studie na beznadějná místa námezdnicích manažerů. Neštiťte se práce a česky, nedřepete jen u počítačů a rozvíňte své vlastní schopnosti v činnosti a odvaze. Vytvořte provozy, třeba na likvidaci odpadků, které jinak naši planetu zahubí, a třeba je později budete už jenom řídit, jako zmíněný pan Robert Bosch a jiné, z dějin, ale i současnosti, známé osobnosti“.

OBČANÉ SPRÁVNÍHO CELKU ČESKÁ REPUBLIKA

Tam, kde někteří naši lidé, na různých stupních společenského žebříčku i vývoje, říkají o nás bez nás, že jsme „holubičí národ“, tak to jsou ti srabi, co léčí svůj mindrák vlastního strachu a uráží ty co za nás hrdinně bojovali, nasazovali své životy a také umírali. My jsme jejich dlužníci. Jsme spíš jen malé národy, historicky utlačované těmi většími a občas jen ve zdánlivém klidu mlčíme, abychom řádně zvážili své možnosti a záhy zaútočili, když se podmínky k životu stávají nesnesitelnými. Toto nás dějiny naučily a v genetice my Češi, Moravané a Slezané to máme zakódováno.

Je tu i řešení takzvané rómské otázky a bezdomovectví. S tím si nikdo neví rady. Šlo by to způsobem, jako třeba funguje společnost Člověk v tísní, která úspěšně „operuje“ v Africe, a tomu napomáhat nebo po způsobu kibuců - družstev v Izraeli, ale jsou i jiná řešení. Nabízí se obcí a státem budované provozy potřebných činností, za získávání postupného podílu pracujících na vedení provozů i podílu na majetku. V neposlední řadě je pak nutné občany bez domova a rómské komunity bezustání nabádat a vyzývat, aby využili nabízených a připravených projektů, což je i názor zatím rómských, v majoritní společnosti etablovaných aktivistů.

REFORMA SOUKROMÉHO SEKTORU

„Já nenašel v chudobě nic přitažlivého ani poučného. Nenaučila mě nic jiného než zkreslovat hodnoty, než přeceňovat ctnosti a noblesu boháčů a takzvaných lepších tříd.

Bohatství a sláva mě naopak naučily vidět svět ve správné perspektivě, uvědomit si, že význační lidé jsou při pohledu zblízka právě tak nedokolnalí jako my ostatní. Bohatství a sláva mě zároveň naučily opovrhovat odznaky meče, vycházkové hůlky a jezdeckého bičíku jakožto synonymy snobství, daly mi poznat, jak klamné je soudit zásluhy a inteligenci podle vysokoškolského přízvuku, ukázaly mi, jak tenhle mýtus paralyzoval myšlení anglických středních vrstev, a přesvědčily mě, že intelligence je něco víc než důsledek vzdělání a znalosti klasiků“.

Charles Chaplin

„A netrapte se už pro vás celosvětově nerozluštěnou otázkou : „co bylo dříve, jestli slepice nebo vejce“? Ani jedno ani druhé! Vaše filozofie přece učí, že ze všeho nejdříve je vždy myšlenka (stačí touha). Tak odpověď přece znáte“.

„Jen hlavně nezapomeňte, že ze všeho nakonec jsou nejmocnější vždy ty nejjednodušší věci na světě“, a nedopust’te aby došlo k přesmyknutí sil“.

Pro vás Avatar

NĚCO O AUTOROVI

Narodil se ke konci první poloviny minulého století na sklonku předešlého tisíciletí v Plzni. Období, které prožil, bylo velmi obtížné. Jeho motto je „nutit se a motivovat, vše má svůj čas a prostor, a chce to trpělivost.“

Vyučil se ve Škodových závodech (ZVIL) v Plzni strojním zámečnickem pro výrobu a montáž, a se dvěma dalšími žáky byl doporučen na střední průmyslovou školu strojnickou, do které nenastoupil z důvodu chudých poměrů v rodině, ve které vyrůstal. Od svých čtrnácti let se stal silničním, úspěšným, závodním cyklistou. Prošel řadou zaměstnání jak ve své profesi, tak i jiného zaměření. Stal se i řidičem z povolání u nákladní dopravy ČSAD, a po této praxi, mu nalajnované vojenskou odborností po absolvování poddůstojnického automobilního učiliště v rámci základní vojenské služby, pracoval v plzeňském Kovodružstvu, kde záhy přebíral spolu se svým vedoucím pracovní čety, již jako jeho zástupce, dokumentaci a zadanou výrobu Programátorových skříní do tehdejšího Sovětského Svazu. Následně pak vedl dočasně pracoviště při zavádění výroby elektroinstalece do atypických rozvaděčů panelové výstavby. Stal se masérem vrcholových cyklistů ve státní službě, kterou ukončil již jako přední ekonom v rámci svého působení, kde současně mu byla delegována, vyšší součástí, i pravomoc k zastupování v právních věcech při soudních jednáních ve věci škod a u komisí v regresních řízeních. V té době již měl dříve ukočené maturitou dvouleté gymnázium v Praze – Libni, Na Korábě 2 s prospěchem velmi dobrým, i jednoleté studium právního zaměření s vyznamenáním. Na všech místech, která prošel, byl vždy dobře hodnocen, a většinou zastával postupně přední místa v pracovních kolektivech. Poslední pracovní působení v roce 1990, kdy přecházel na soukromou činnost, opustil jako vedoucí zaměstnaneckého oddělení v rozsahu personalistika a mzdy u středně velkého závodu tehdejších Českých spojů. Závěr tohoto roku věnoval přípravě a k zahájení své soukromé činnosti, která je vyústěním jeho celoživotního vztahu k cyklistice, a která jej také přivedla k otevření vlastního cyklistického obchodu včetně servisní činnosti.

Od prvopočátků, kdy se stal OSVČ, jak jsou soukroměvýmělečné osoby státem nazývány, na vlastní kůži zažíval tvrdost stávajících poměrů, a pozorně sledoval českou politickou scénu. V kontextu dění a svých celoživotních zkušeností, se dokázal postupně rychle orientovat ve veřejně prezentovaných, politických kauzách, klíčcích, i výrocích a jednání jednotlivých politiků na scéně. Získal a priori jistý vhled do jejich schopností a záměrů, když pozorně sledoval jak v rámci možností realizují svůj volební program včetně svých, jednotlivých prohlášení, i prohlášení rozhodujících figur na tahu.

Ve svém Manifestu Zbohatnutí národa pragmatická vize, se autor zamýšlí nad společensko-ekonomickou krizí, a zdůrazňuje naprostou nutnost nastoupení cesty radikální podpory malému a střednímu podnikání, neboť sám, prostoupen vlastní zkušeností a z pohledu bující nezaměstnanosti pochopil, jakým směrem se má lidstvo vydat za grandiózních podmínek nastavených státem, protože jenom tak lze zabezpečit potřeby společnosti a tedy i státu.

Manifest Zbohatnutí národa pragmatická vize, ve svém pojetí i projevu, se chce, pokud možno, čtivým způsobem, přiblížit běžnému občanovi, tak i politikům, jejich jadernému slovníku při zasedání ve Sněmovně parlamentu ČR, a přesto i veškeré inteligenci bez výjimky.

„Posuzujeme-li člověka jen podle toho, jaký skutečně je, ubližujeme mu, a vedeme ho k horšímu. Nakládáme-li s ním, jakoby už vlastně byl tím čím se stát má, přivedeme ho tam, kde má být“.

Johan Wolfgang von Goethe

